

Siden ændringen fra refusioner til bloktilskud efter objektive kriterier blev indført i 1973-74, har det vist sig, at de valgte kriterier ikke har været objektive nok.

Nogle kommuner har opnået en betydelig fordel, som er omsat i skattelettelse og serviceforbedringer, mens andre kommuner har måttet tilpasse sig tilsvarende merbelastninger. Den af indenrigsministeriet nedsatte arbejdsgruppe giver udtryk for, at fordeling efter normaludgifter under alle omstændigheder må anses for den mest objektive fordelingsnøgle efter udgiftsbehov, der for nærværende kan konstrueres. Mindretallet er derfor principielt tilhænger af fordeling af tilskud efter normaludgiftsmetoden, men har dog afstået fra at stille ændringsforslag herom.

Herefter indstiller mindretallet de under I og II anførte lovforslag til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og det under V anførte lovforslag til *vedtagelse uændret*. For så vidt angår de under III og IV anførte lovforslag vil mindretallet redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *femte mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) udtaler:

I regeringens tiltrædelseserklæring i august 1978 blev der givet løfte om en omlægning af bloktilskuddene med særligt henblik på at hjælpe de store bysamfund.

Først den 15. maj fremlagde regeringen sine lovforslag. Dette omfattende lovkompleks med udviklede mekanismer og beregninger har folketinget og dets kommunaludvalg kun haft en halv snes dage til at behandle. Dette er i sig selv en ganske uforvarlig fremgangsmåde, og det er en hån over for kommunerne, der allerede er langt i forberedelserne af budgetterne for 1980.

Det værste er, at lovforslagene på ingen måde opfylder de forventninger, de store kommuner måtte have til regeringens løfter.

Mindretallet har fra første færd vendt sig mod indførelse af bloktilskud til afløsning af statslige refusioner. Mindretallet har vist, at det var et middel til at vælte økonomiske byrder over på kommunerne. Dette har udviklingen til fulde bekræftet.

Sammenligningen af de foreliggende lovforslag med det af Danmark kommunistiske parti fremsatte lovforslag om ændring af lov om social bistand (Ændret byrdefordeling mellem stat og kommune) (af Tove Jørgen-

sen m. fl.) (L 46) viser tydeligt, at det var den vej, man burde gå, hvis der skulle gives rimelig dækning for de sociale udgifter i kommunerne. Mindretallet anerkender, at der i noget omfang rådes bod på Københavns kommunes særlige problemer, men det er utilstrækkeligt, og de øvrige store byer lades i stikken.

Mindretallet vender sig navnlig imod halveringen af den vægt, hvormed de afgiftspligtige grundværdier indgår i beskatningsgrundlaget.

Mindretallet kan ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse.

Et *sjette mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

Selv om mindretallet ikke anser de nuværende udlignings- og bloktilskudsordninger for det sidste ord i denne sag, må mindretallet afvise det foreliggende lovkompleks til ændring heraf, fordi det rammer urimeligt og uretfærdigt, og fordi det udhuler det kommunale selvstyre.

Man har i indenrigsministeriet tilsyneladende konstrueret nogle nye udlignings- og tilskudsregler ud fra det overordnede princip, at disse regler skulle skaffe København ca. 275 mill. kr.

Mindretallet vil ikke på forhånd afvise en hjælp til København, men det må samtidig påpeges, at Københavns kommune har et merforbrug af personale, der ikke alene kan forklares som følge af kommunens særlige befolkningsmæssige sammensætning. Nævnes må det også, at Frederiksberg kommune, der på mange måder har tilsvarende problemer som København, bliver sorteper i den af regeringen foreslåede nyordning.

Hvor arbitrært denne lovgivnings principper er udformet, fremgår af, at Bornholm med 1 pct. af befolkningen kommer til at betale 9,1 mill. kr. eller 10 pct. af de 98,1 mill. kr., der overføres fra provinsen.

Med andre ord skal 1 procent af befolkningen betale 10 procent af denne ordning. Dette er totalt urimeligt og vil i forbindelse med Bornholms i forvejen høje skattetryk skade den fremtidige erhvervsudvikling på Bornholm.

Også Vejle amtskommune og kommunerne i Vejle amt rammes urimeligt hårdt.

Ophævelsen af landliggerskatten i henhold til det under IV anførte lovforslag fratager